

1. April 1991

Løssalg kr 13.- (Verdi kr.14.-)

Postadresse: Veierlendingen, 3144 Veierland
Telefon PAC: 033-88 173
Telefon BAI: 033-88 222
Telefon JEB: 033-88 228
Postgiro: 0823 0315087

Veierlendingen

Nummer 1. Årgang 3

Blir det Motorcrossbane på Veierland ?

(red 2)

Nøtterøyrådmann positiv

Søknaden fra Nøtterøy Motorcrossklubb er blitt positivt mottatt av rådmann og ordfører.

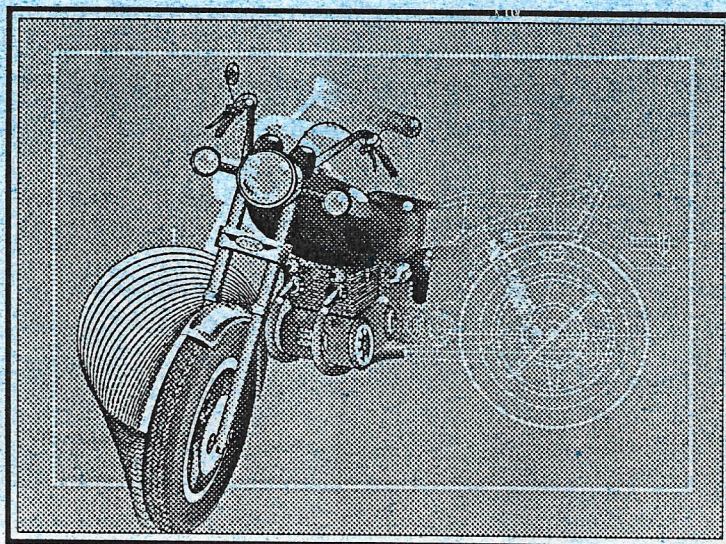
Saken er foreløpig ikke fremlagt for formannskapet, men vil bli behandlet så snart den årlige "vårbeiringen" er gjennomført.

Området utover mot Kongshavn har vært nevnt, men mye taler for at banen kommer nærmere vellokalet. Dette fordi klubben da slipper å etablere fasiliteter som do, kiosksalg m.m.

Forslag til baneplassering kommer etter at flere velforeninger i Nøtterøy har stilt seg negativt etter lignende søknader.

På direkte spørsmål fra Veierlendingen bekrefter rådmannen at søknaden har kommet etter anbefaling fra kommuneadministrasjonen. "Veierland har allerede betydelige fritidsaktiviteter og en slik etablering vil bare styrke øya's som et rekreasjonsenter". Rådmannen kan ikke si når saken vil bli forelagt vellet. Han mener imidlertid at dette i alle fall ikke kan skje før formannskap eller kommunestyre har fattet endelig vedtak om plassering og eventuell ekspropriasjon.

Hverken Holger eller Styret i Veierland vel kjenner saken, men Holger kan fortelle at Nøtterøy MC-klubb har søkt om å få leie den gamle brannstasjonen (det neste blir vel at de skal ha butikken som lager verksted og Vellet som klubbhus og fergen omdøpes til "A hell of a Duck" red 2's anm.).

Dette nummer

- Plastbåter
- Kullfyret på Store Færder
- Do
- Isfri havn
- Bro
- Regnskap Vellet
- Rispestua

Veierlendingen

Redaktører: Per Arve Carlsen, Bjørn Arve Iversen, Jørn Erik Bø
og Ole Hestehale

Kjære leser

Vi tar sjansen: Våren er her, og har kommet for å bli!

For bare noen få dager siden passerte vi vårjevndøgn, og ute i blomsterbedet har krokus, snøkløkker, og påskeliljer funnet veien til lyset. Snart skal vi "pinse" klokka til sommertid, og hyttefolket har begynt å glede oss med sitt nærvær. Et nytt vårtegn av året er at Betty-Ann har åpnet kiosken tidlig. Måtte dette tegnet bli årvisst, til glede for oss alle. Trekkfuglene har også funnet veien tilbake til våre breddegrader, iallefall noen av dem. Ikke følger jeg godt med på livet i trærne, men igår kunne vi glede oss over en ringdue som hadde slått seg ned i nærheten. Ikke var den hvit som en fredsdue men den var pen, og så veldig fredssommelig ut der den satt og hvilte vingene sine.

Kanskje skulle den minne meg om at den vinteren vi nå har lagt bak oss har vært tyngre og tristere enn den ville vært bare av snø og slaps og kulde. De månedene som har gått siden vi begynte å skrive 1991, har skrevet seg inn i vår historie som den vinteren vi mistet så mye. Vi mistet troen på vår evne til å løse verdensproblemer med toppmøter, konferanser, diplomati og sanksjoner når den flernasjonale krigsmakt lot bombene regne over Bagdad.

Vi mistet vår tro på glastnost og perestrojka når meldingene om de sovjetiske overgrep i de baltiske hovedsteder nådde oss.

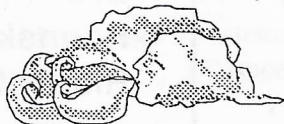
Og mens bombene falt i Irak og panservognene rullet i Vilnius døde folkekongen, Kong Olav den femte, og hele landet sørget over tapet av sin kjære monark. Med tusener av tente lys på slottsplassen tok vi farvel med et samlingspunkt, ja kanskje med en nasjonalhelligdom hvis vi kan tillate oss å kalle ham det.

Disse, og andre hendelser har fått oss alle til å føle sorg og avmakt. Men våren har kommet, og med den lyset og gleden. Kanskje var det ringfredsduen ville si: På tross av all elendigheten kom jeg med våren. Ikke glem det som har vært, men gled dere over at vi nå er tilbake med det nye liv som skal sette farge på sommeren, og som skal være til trøst og oppmuntring for alle.

Jeg håper og tror at vi får en fin vår, hvor vi sammen kan glede oss over det som Elias Blix beskriver:

No livnar det lundar,
No lauvast det i lid,
Den heile skapning stundar
No fram til sumars tid

Det er vel fagre stunder
Når våren kjem her nord
Og atter som eit under
Nytt liv av daude gror

Ros og Ris

Her har vi satt av plass til din mening. Ros og ris i passende porsjoner, takk.

Holger fortjener ros for godt samarbeid med bryggejengen.

Og for brøytinga (red 2).

Berit og Jorunn i valgkomiteén fortjener blomster og godord for at de klarte å få kabalen til å gå opp i år også (red 2).

Butikken fortjener ros for nytenking og satsningsvilje. (red 2)

Ris til alle som ikke handler i butikken. (red 2)

Ros til hanen som setter Anne på plass. Menn er menn og kvinnens plass er i ... (red 2)

Ris til redaktørene som prioriterer jobb og familie foran avisa. Det må de aldri gjøre. I alle fall ikke familie. (red 2)

Vårfest på Vellet!!!

11. Mai

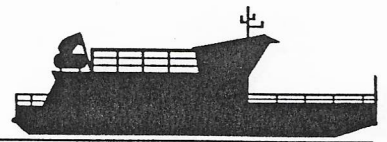
Gryterett

Dans til levende musikk

Pris pr. stk. kr 125.-

Påmelding innen onsdag 8. mai hos Anne, Jorunn eller Laila.

Bruk redningsvester med varefakta!

Halvgamle nyheter og småplukk

Valgkomiteèn slet som vanlig med å skaffe kandidater til vellets styre. Noen ville ikke, andre torde ikke. Noen hadde ikke tid, noen hadde ikke de rette egenskaper.

De vanlige diskusjonene er oppe igjen: trenger vi nye regler?

Veierlendingen kjenner ikke til at det er konkrete arbeider i gang for å endre valgreglene. (red 2)

En av **Iversens høner** fikk seg en noe spesiell flyvetur her om dagen. En fullvoksen hønehaug fløy noen meter med høna (Hønemor for de som er på fornavn med denne flokken) i klørne. Den slapp imidlertid høna da eieren oppførte seg som en villmann og kom med ukvemsord og uforståelige villmannsskrik.

Høna trodde i flere minutter at den var død og nektet å åpne øynene. Den hadde imidlertid kun mistet 7 fjær, eller var de 17? (Noen sier den flyr rundt naken og gjør seg til, men det er en helt annen historie). (red 2)

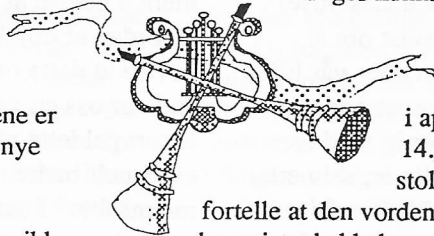
Mens vi snakker om høner. En av hønene i Iversens flokk (Tvilling Gul for de som er på fornavn) er død.

OSCAR OG DAMENE DØDEN NÆR

Tore Halvorsen forteller at han har hatt revegjester ved hønehuset. Oscar og alle damene påkalte hovmesteren og ga klar beskjed om hvorledes denne forstyrrelse ble mottatt. Damene truet med "verp sakte aksjon" om ikke nabolaget straks ble rensert for styggedommen. Den første inntrengeren ble raskt bragt over til de evige jaktmarker, mens nr. 2 lever i beste velgående.

Nye verdensborgere

Det ryktes at den ærverdige principal ved herværende anstalt til de unges kunnskap fremme, hr. Harald Aas, skal bli bestefar

i april. (termin 14.) Sikre og stolte kilder kan fortelle at den vordende bestemor har mistet bakkekontakten. Vi gleder oss, og ønsker May Lisbeth og Henning lykke til med familieforkølsen!

Vi har

funnet en liten koffert på Tenvik. I det beskjedne innholdet fant vi at eieren må ha vært i Fallingbostel i sommer. Dessuten kan vedkommende være kunde hos Aud Lieng Johnsen i Arendal. Han/hun kjøpte videre en kalender i Tønsberg 4-4-90, kjenner Dr. med. Wolfgang Pollinger i München og liker Earl Grey Tea. Henv Red.

Lasse Landmanns

kuer gikk seg vill i tåka forleden kveld. Og riktig koste seg på veiene våre. Til manges store forskrekkelse. Lasse sier dyrene er snille, men man vet jo aldri. Selv gikk vi sammen med Konrad Sundets katt og følte oss noenlunde trygge.

Veierland vel

ble stiftet 1. mai 1946. Gratulerer med dagen!

Nytt styre!

Vellets nye styre består av :

Formann: *Kari Paulsen*

Nestformann: *Signe Beck*

Sekretær: *Lise Sandereid*

Kasserer: *PostBritt*

Styremedlem: *Jan Ove*

Varamedlem: *Anne Grete*

Jacobsen

Ungdomsrepresentanter: *Marit*

og *Nina* (red 2)

Ny revisor!

Per Carlsen har overtatt som revisor etter Torger Torgersen. Vi takker Torger for mangeårig og trofast innsats. Orker Per like lenge? (red 2)

Nytt medlem i valgkomiteèn!

Berit går ut av valgkomiteèn etter endt tjenestetid. Berit tar seg en svært velforjent vil fra veltjenesten, men hun kommer nok tilbake. I valgkomiteèn erstattes hun av Ellen. Valgkomiteèn består dermed av Jorunn Beecher, Ellen Solberg og mann til Anne på butikken. (red 2)

Avisautomaten på Båsløkka er desverre ødelagt av usedvanlig kraftig hærverk. Pengene (65 kr) var ikke stjålet selv om pengeboksen var åpnet. Automaten står utstilt ved porten til Anne og Bjørn Arve.

Automaten lar seg ikke reparere, men vi finner en erstatning. (red 2)

Vi ønsker Harald Halvorsen

velkommen hjem fra Linde.

Tore Halvorsen forsto ikke at han hadde saget seg i benet med motorsaga før blodet rant over støvleskaftet. Blodig alvor spør du oss.

Drosja er i full drift. Svein nås på telefon 88 134 og 094-59 261.

Elisabeth og Ebbe har levert

korrekt kryssorløsning. Premie sendes over påske.

T	I	L		A	A	T	S		B	A	R	
	V	E	S	T	G	Å	R	D	E	N		
		O	S	L	E	B	A	K	K	E		
S	K	O	A	E		U	L	I	K		O	
P	R	A	T	E	N		B	O		E	L	
R	I		Å	R		L	Y	S	T	R	E	
U	K	E	R		L	E		K	I	L	O	
T	A	N	G	E	N		S	E	L	E	R	
E		E		I		R	A	N		R	K	I

Har plastbåteiere sjel?

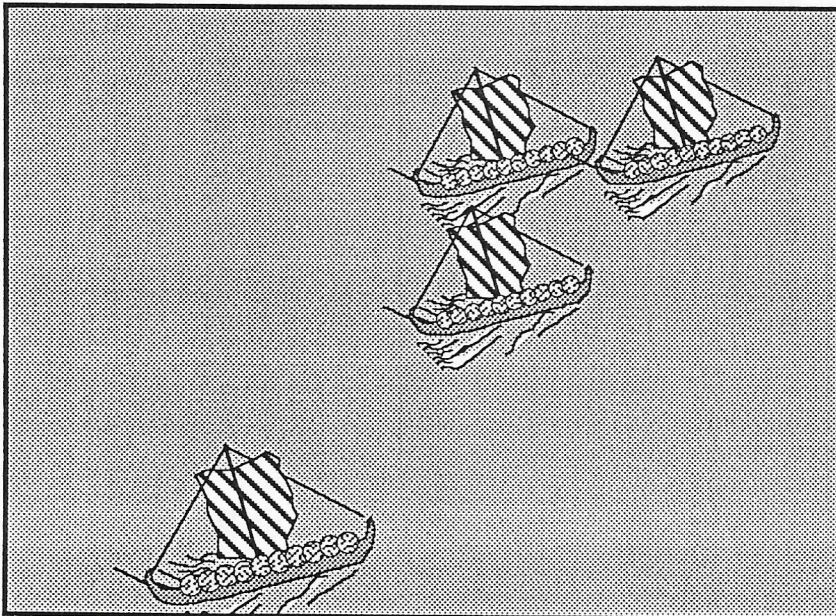
Jørn Erik Bøe og Ole Hestehale

I forrige nr. av herværende avis ble vi på side 11 presentert for spørsmålet: "Har glassfiberbåter sjel?". Artikkelforfatteren, som betegnende nok ville være anonym, svarte ved å ta sjelen fra alle trebåter, kategorisk ja på sitt eget spørsmål.

Vi spør oss: Hvorfor måtte artikkelforfatteren i sin iver etter å besjele sin glassfiberarmerte

ikke mye feil om vi sier at fastelavensrisshikken er like gammel. Tror skribenten at hvert eneste nyutsprunget bjørkeblad rundt om i de tusen hjem skyldes en landsomfattende Lasarusseffekt. Vi er overbevist om at artikkelforfatteren etter vår lille orientering om emnet poding/fastelavensris er enig med resten av verden: Treet lever, selv etter at det er hugget! Vi forstår at

Han gjør det først ved å anføre lav vekt og spenst som argumenter for liv, dernest blir vi oss forelagt en rekke følelsesmessige opplevelsesskildringer som er ment å bevise at GPR har sjel. Hvordan et objekts lave vekt kan bevise at dette objektet er levende er oss en gåte. Har for eksempel lette mennesker mer eventuelt bedre sjel enn tunge mennesker? I samme åndedrag spør vi oss om menneskers spenst også er et kriterie hva sjelelige kvaliteter angår.

polyesterbåt ta sjelen fra trebåten? Sikres seieren ved å diskvalifisere motstanderen?

La oss se på hvordan leseren skal overbevises: Sitat: "Alle vet som sagt at trær som hugges, de dør". Jasså, vet vi det? Vi har alltid satt pris på å bli opplyst. Etter fattig evne forsøker vi å tilegne oss kunnskap hvor kunnskap finnes, men vi har heldigvis beholdt vår kritiske sans, og evnen til å bruke den. Ethvert tenkende menneske vet at treet ikke dør når det hugges. Kunsten å pøde fruktrær har vært kjent i hundrevis av år, og vi tar

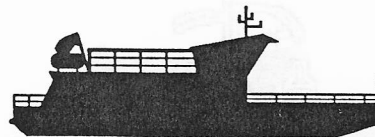
dette ikke er hyggelig for den skrivelystne plastbåteier, men når hans eneste argument mot trebåtens sjel ettertrykkelig har falt til jorden, må han i henhold til sin egen argumentasjon (sitat: "Trebåter har ikke sjel; treetts sjel forlater treet når treet hugges; trær som hugges, de dør; døde ting har ikke sjel) innrømme: Trebåten har sjel.

Etter sitt mislykkede forsøk på å avsjele trebåten, går skribenten igang med å argumentere for sjelens tilstedeværelse i den glassfiberarmerte polyesterbåten, heretter benevnt GPR.

Når vi leser om hvilke egenskaper GPR-eieren tilegner sin GPR-båt:

får øye på deg; napper i fortøyningene; stiller spørsmål; strekker hals; kryper sammen lik en hund; vifter stolt med roret; småprater med andre GPRer; o.s.v. forstår vi den standhaftige troen på at GPRen har sjel. Men vi tviler på om de ovennevnte opplevelser er faktiske. Det vites at GPR trenger minst 7 år på gjennomherde. Hele denne Perioden avgir GPR skadelige gasser. I den forbindelse kan nevnes at svenske myndigheter vurderer å legge nye GPR-båter på lager i 1-2 år på grunn av dette. Det er ikke urimelig å anta at disse gassene kan medføre lette hallusinasjoner, og det er muligens forklaringen på artikkelforfatterens tvilsomme opplevelsesskildringer.

Vi vil ikke påstå at trebåten har sjel, men vi vil påstå at den glassfiberarmerte polyesterbåtens sjels tilstedeværelse, slik den ble forsøkt bevist i forrige nr. av denne avis, nok må karakteriseres som fri fantasi, muligens forårsaket av innånding av giftig gass.

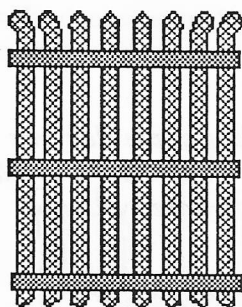
Kullfyret på Store Færder

(Hovedsaklig klippet fra "Kysten")

Færder fyr kjenner alle som bor her på Veierland. I stille og klare kvelder kan man se det gule lyset sveipe over himmelhvelvingen, 3 blink hvert 30. sekund. Men den første fyrinnretningen lå på øya Store Færder, et primitivt kullbluss som ble tent for første gang i 1697.

Jacob Wølner het mannen som tok initiativet til opprettelsen av fyret. Den 12. desember 1696 ble det utstedt et kongebrev som ga Wølner rett til for egen regning å sette fyret i drift. Som motytelse kunne han kreve 2 danske skilling pr. lest av alle passerende danske og norske skip. Avgiften ble innkrevet av tollvesenet og ble senere utvidet til også å gjelde utenlandske fartøyer. La det være nevnt at slike avtaler var svært vanlige på denne tiden.

Det er en ganske utbredt oppfatning at det første fyret på Færder var et vippefyr lik det som står på Verdens Ende. Men etter "Kystens" mening må det ha vært en enkel jernkurv som ble plassert på det høyeste punktet på øya. Denne kurven var formet sylindrisk og var antakelig

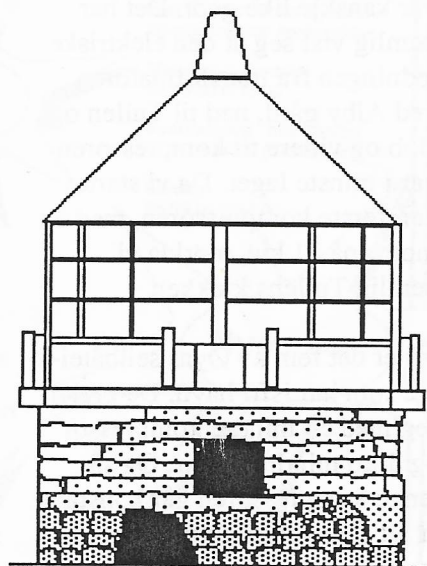
forarbeidet av en smed fra Drammen. En slik kurv var i bruk frem til 1801 og denne finnes det en skisse av. Kurven er en snau alen i diameter og omtrent like høy. Brenselet var vanligvis steinkull og det var ingen lett sak å holde ilden ved like. "I Storm og Slud naar Lyset mest trængtes, spredtes Ild og Kul for alle Vinde" heter det et sted. Og selve kurven var forbruksvare, i den sterke heten smeltet de rett og slett.

Det finnes et pålitelig utsagn om

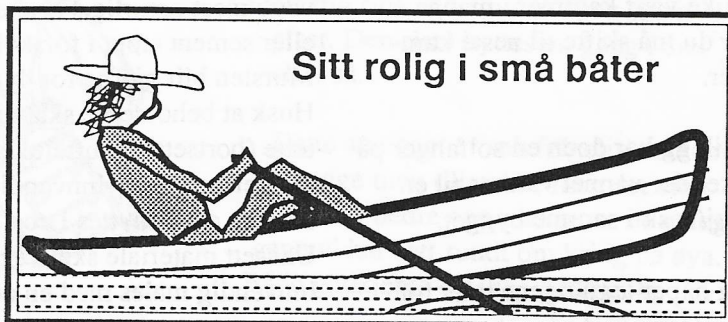
hvor lett synlige disse kullfyrene var. Da fregatten "Lossen" raste innover mot Hvaler uværnsnatten den 24. desember 1717 fikk folkene ombord omtrent kl. 2030 den første følingen med brenningene på Torbjørnskjær. Samtidig kunne de se den svake flammen fra fyret på Færder. Avstanden var hele 8 nautiske mil. Og det i et vær som betegnes som så avsendig "at ingen Menneske kunne regere sig" Til sammenlikning kan vi nevne at det nye fyret på Tristeinen idag er synlig 19 nautiske mil. I klarvær.

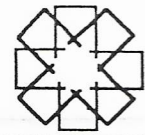
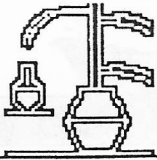
Det var hardt arbeid å være fyrvokter på Store Færder. Særlig kullforsyningen var strevsom. Lossingen foregikk i Hovig eller Håvik som det heter i dag. Det er en bukt som ligger mot syd-vest og er en dårlig havn uten i vindstille eller i nordavind. Ofte slet båtene seg, de ble brukket ned og mange skadet seg om de prøvde å utfordre værgudene. Veien opp til fyret var svinget og gikk over stakk og stein 3-400 meter til toppen.

Fyrgryta var et umettelig svelg. Den gløder, gnistrer og luer. Ryker, oser og spraker. Fem-seks hundre kilo slukte den en lang vinternatt. Ole Mogensen het en av fyrrasserne. 20 tredvekilos sekker måtte han bære på ryggen slike dager og tollbetjenten fant det ikke underlig at den gamle mannen undertiden sov på vakt.

I 1801 sto et nytt fyr ferdig. Også dette kullfyrt, men nå innendørs. Selve tårnet så ut som en forvokst versjon av dagens små fyrlykter. En høy grunnmur av gråstein med et overbygg av glass. En såkalt "lygt". Man var aldri fornøyd med dette fyrets lysstyrke. Man ga fyrvokteren skylden, men det kan selvsagt ha andre årsaker. Driften fortsatte i alle fall frem til 1852 da et tredje fyr sto ferdig. Dette hadde bedreglass, men likevel allerede fem år senere, i 1857 sto det nye støpejernsfyret på Tristein ferdig, fyret på Store Færder hørte historien til.

Isfri båthavn

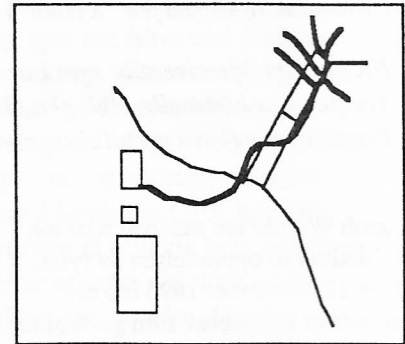
Bobleanlegget i Albykilen er på det nærmeste ferdig. Som tidligere skrevet ville ikke et tilstrekkelig antall medlemmer av båtforeningen være med på å legge hele bryggen isfritt, og det var kanskje like godt. Det har nemlig vist seg at den elektriske ledningen fra transformatoren ved Alby gård, ned til Tullen og Bob og videre til kompressoren var i minste laget. Da vi startet den første kompressoren, med en motor på 11 kw, mørkla vi nemlig Tullens kjøkken.

Nå er det fem av Øyas seilbåteiere som har isfri havn. De greier seg med en mindre kompressor og ditto mindre motor. Og så lenge kompressoren går konstant er alt såre vel. Elektriske motorer har nemlig den egenheten at den bruker kraftig med strøm i startøyeblikket.

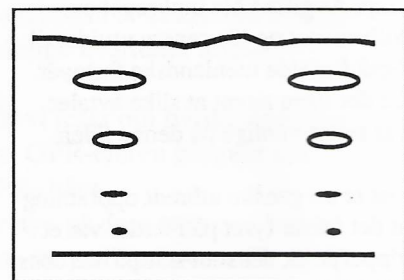
Det produseres nesten hundre liter luft til hver av de syv båt plassene og man satser på at dette er tilstrekkelig. Luften ledes ut til båtene gjennom slanger. Nede ved bunnen slippes luften ut i bitte små hull. Luften skal så trekke med seg varmere vann til overflaten og således holde området isfritt. Iskanten vil man sikre med sperringer straks sjøisen er sterk nok og folk begynner å gå på den.

Det er lagt ut en ny seksjon for enden av bryggen hvor seilbåtene fortøyes.

I sommerhalvåret omgjøres plassene til gjesteplasser og meningen er å tilby overnatting med strøm og vann. Og mat tilkjørt fra Beechers Butikk.

Slangen fra Kompressoren til båt plassene

Her kan du se kunstverket: "Bobler som stiger mot overflaten"

Stordo med dusj og varmt vann

Til selvbygg

(BAI) Siden undertegnede (som forøvrig slett ikke har undertegnet, men iblandt bruker psevdonymet red.2) er en ivrig biodoforkjemper er det desverre slik at det blir en del møkkaprat i avvisa. På en måte er jo dette med på å bringe en norsk tradisjon videre. Tidligere var det ikke uvanlig å finne avviser på utedoene. Nå er det altså blitt vanlig å finne en utedo i avvisa.

I alle fall fant jeg en skikkelig utedo i et blad fra FREJA og det grønne forlag i Danmark. Freja's selvbyggerdo er stor. Den har to store kammere. Jeg vil tippe at du med vanlig hyttebruk kan bruke vært kammer i mange år før du må skifte til neste kammer.

I tillegg har doen en solfanger på taket der vannet varmes til en dusj/vask i samme bygget.

Jeg håper tegningene taler for seg. Dersom du er interessert, og

klarer å finne frem til red.2 kan du få låne Freja's byggeveiledning.

Beholder/grunnmur

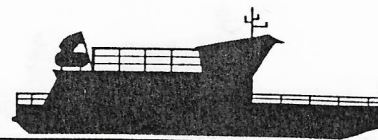
For oss her i nord vil det nok være mest naturlig å bruke Leca eller sement støpt i forskalling. Mursten blir gjerne for dyrt. Husk at beholderne skal være tette (bortsett fra lufteluker), de må derfor pusses innvendig dersom det benyttes Leca. Uansett materiale skal veggene innvendig males med en dertil egnet vannrett maling.

Isolering

For at prosessen skal holdes i gang så lenge som mulig utover høsten bør veggene i beholderne isoleres. Du kan bruke Leca Isoblock eller rett og slett lime Isoporplater eller lignende på innsiden. Det dyreste er nok best. Så kan du gjette hva det er.

Ventilasjon

Do-beholderen må ventileres godt. På tegningene fra Freja er det kun en luftkanal til tak (NB isolert). Vi vil nok anbefale en vifte på denne. 20 - 40W er nok

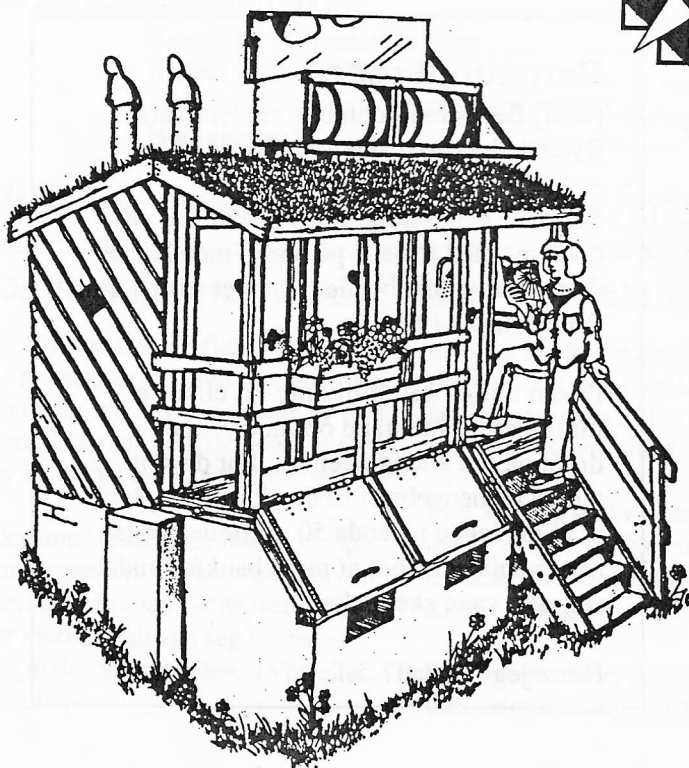
på en slik frittstående do. La pipen gå godt over møne. Går prosessen som den skal blir det da få eller ingen luktplager.

Innvendig er dorummet konstruert slik at luften går mest mulig gjennom massen. Dette er på denne doen gjort ved å bruke en kombinasjon av rør og V-formede ventilasjonskanaler. De V-formede kanalene ligger med åpningen ned slik at de ikke fylles med masse. Dette er en god løsning når do-rummet er så stort som her.

Vannvarmeren

Vannvarmeren skal varme vann til en håndvask og en dusj. Den vil selvfølgelig bare virke i sommerhalvåret. Freja har benyttet innmaten i en vanlig varmtvannsbereyder. Denne er malt sort og plassert inne i en kasse som er godt isolert. Innvendig er den isolerte kassen dekket med aluminiumsfolie slik at mest mulig sollys reflekteres og treffer den svartmalte beholderen når kassen er åpen.

I tillegg til det nevnte er kassen utstyrt med vindusglass slik at selv når kassen er åpen er den svartmalte beholderen bygget inn i en kasse av glass. Bruker du dobbelt glass kan du bruke dusjen noen dager tidligere om våren og noen dager senere om høsten.

Ha en god påske og en fin vår!

Hilsen Jorunn og Anne i Veierland Landhandel

Som takk for trofast støtte fra fastboende og sommergjester skal vi i sommer ha utvidede og mer fleksible åpningstider.

Nye
åpningstider
fra mai

Mandag — Fredag
fra 09.00 til 15.00

Kveldsåpent hver dag fra
17.00 til 19.00 (ikke lørdag)

Lørdag
fra 09.00 til 14.00

For å redusere
ventetiden,
installerer vi en
kasse til.

Ny kasse

Ferie og
fritid

Ferie og fritid er viktig!

Benytt vårt tilbud om
telefonbestilling og
tilkjøring av varer.

VEIERLAND LANDHANDEL

Avløpet

Avløpet fra dusjen er av Freja ledet ut i grunnen via et par tønner (noen sementringer) plassert oppe på hverandre. Disse ringene fylles (fra bunden) med puk, grus, sand og til slutt en nøyaktig tilskjært ring av åpen skumplast. Den siste byttes en gang i året eller så.

Dette anlegget er selvfølgelig ikke lov å bygge uten tillatelse, men det ville vel være bedre enn mange av de anleggene vi har sett rundt om kring på øya. Både godkjente og ikke godkjente.

Konsesjonsloven Når, hvor og hvordan

(BAI) Konsesjonsloven er, som alle andre lover, laget for å gagne samfunnet. Konsesjonsloven gir det offentlige mulighet til å regulere omsetningen av fast eiendom.

Dersom omsetningen av fast eiendom på Veierland er til skade for samfunnet her ute, er det fordi det offentlige ikke har benyttet de muligheter som foreligger for å styre omsetningen, eller de har ønsket å styre omsetningen i en slik skadelig retning. Det siste kan i så fall forsvares med at der tas hensyn til andre samfunnsmessige verdier (f. eks. folks mulighet til å skaffe seg landsted).

Et av de hensyn loven skal ta, er hensynet til en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling. Og nettopp prisutviklingen er en av de faktorer som taler imot at helårsboligene selges som sommersteder.

En skal være klar over at konsesjonsloven omfatter all eiendomsomsetning. Landbruksinteressene er bare en av de samfunnsinteresser som skal ivaretas. Men i og med at det er fylkeslandbruksstyret som fatter vedtakene kan en vel regne med at det er de landbruksmessige interessene som prioriteres.

Selv om loven i prinsippet gjelder all omsetning av fast eiendom er det enkelte unntak. De viktigste for oss er:

- Eiendom på mindre enn to mål, dersom eiendommen er godkjent fradelt etter 1. januar 1977. Ellers er grensen 5 mål
- Eiendom som ligger i område som omfattes av kommuneplan, reguleringsplan, bebyggelsesplan eller lignende når eiendommen skal brukes i henhold til denne planen
- Ved overdragelse der overtageren har odelsrett
- Ved overdragelse til nære slektninger.

I områder med null-konsesjon gjelder andre vilkår. Ved nullkonsesjon er ingen boligeiendommer fritatt for konsesjon, men der er likevel konsesjonsfrihet dersom boliger overtas og skal brukes

som helårsboliger.

I bladet Arden som utgis av landbruksdepartementet står det å lese at "Til fritids- og boligformål gis det vanligvis ikke konsesjon på større eiendommer enn 5 dekar. Det samme gjelder bebygde eiendommer større enn 10 - 15 dekar". Veierland er således et unntak fra det normale.

Vi har grunn til å tro at fylkeslandbruksstyret kanskje vil legge stor vekt på driveplikt og liten vekt på boplikt når det gjelder gårder i denne størrelsen. Dette gjelder også her på Veierland hvor boplikten er en mye viktigere faktor enn driveplikten. Årsaken kan være at Nøtterøy kommunestyre ikke har, eller ikke med tilstrekkelig styrke har, signalisert at de ønsker å styrke bosettingen på Veierland. Null-konsesjon ville være et slikt kraftig signal.

Vi er i tvil om hvorvidt landbruksstyret her bruker loven korrekt. Et av hovedmålene med konsesjonsloven er å passe på at prisutviklingen på fast eiendom er samfunnsmessig forsvarlig. Prisutviklingen er neppe forsvarlig dersom prisene tredobles på 5 år?

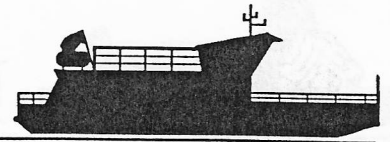
Bergsundbroen

(BAI) Bergsundbroen blir verdens første flytende bro uten sideforankring!

Broen er 830m lang. Jeg vet ikke om en opererer med fribord på broer, men hadde dette vært en båt hadde fribordet vært 1,8m. Broen støpes i betong.

Prisen blir ca 180 millioner kr, eller tre millioner pr. husstand om noen skulle drømme om å legge den hit. For de som tenkte på hengebro i steden kan vi opplyse at vi må legge på enda 50 millioner og jeg har en mistanke om at mine bankforbindelser ville være skeptiske.

Hørte jeg dugnad?

Inntekter og utgifter for Veierland vel

(Jørgen) Fra 4. mars 1990 til 2. februar 1991

Eiendomsdrift	Utgifter	Inntekter	Balanse
Renter og lån	37860,-		
El-energi/Brensel	15315,-		
Vedlikehold	2749,-		
Nybygg	20380,-		
Kommunale avgifter	1890,-		
Forsikringer/Norsk velforbund	9290,-		
Husleie inntekter		9831,-	-77653,-
Arrangementer			
Premier til basar	7764,-		
Diverse kioskvarer	30768,-		
Annonse, papir, diverse	2015,-		
Basarinntekter		60483,-	
Pinseinntekter		30835,-	
17. mai		3221,-	53992,-
Platter/lotterier			
Norsk kunsttrykk	7980,-		
Salg av platter		5200,-	
Diverse lotterier/kakelotteri		9546,-	6766,-
Diverse			
Varer til medlemsmøter	1808,-		
Båremadrass/sykebil	500,-		
Papir/porto	307,-		
Blomster og gaver	954,-		
Medlemskontigent		5125,-	
Salg av materialer		2000,-	3556,-
Mottatte gaver/inntekter			
Veierland Hytteeierforening		5000,-	
Kollekt i kirken 17. mai		1932,-	
Nøtterøy kommune (økonomisk støtte)		10000,-	
Renteinntekter		2706,-	19638,-
Total utgifter/inntekter	139580,-	145879,-	6299,-

Dette skjønner vi ikke. Ikke i det hele tatt...

(BAI) Det mest innfløkte av alle dyr er mennesket. Når jeg sier dyr er det fordi jeg tror at svært mange av våre handlinger, på godt og vondt er styrt av instinkter og ikke av intelligens.

Det som krever mest intelligens er omsorgen for personer som står oss fjernt. Omsorgen for de nære ting tar gjerne instinktet seg av, enten det dreier seg om bilen, TVén eller familie.

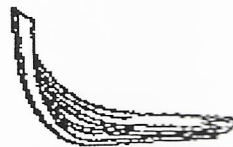
Mor Teresa er således et eksempel på en person som handler intelligent og ikke instinktivt. Hun er motsetningen til det primitive.

I lys av dette skal vi forsøke å legge det første (instinktive) sinne bak oss og fastslå at det er materielle verdier som er ødelagt.

Det det hele dreier seg om er en av våre avisautomater. Smadret på en

måte som uttrykker mer enn litt undertrykt sinne. Vi trodde først at Holger hadde rygget over den med traktoren.

Gjerningsmannen/kvinnen hadde det neppe særlig godt med seg selv i gjerningsøyeblikket, og har det neppe særlig godt nå. Vi kan bare håpe at vedkommend kan utvikle seg slik at intelligensen vinner over instinktet neste gang.

Søren Prest

forteller om sitt liv på gamle Veierland — Del 10

Søren Hansen holdt dette kåseriet på Veierland vel i 1978. Kåseriet omhandler hans barndom og oppvekst på Veierland.

Og så skal jeg slutte med dette: Så tidlig jeg kan huske — jeg har jo antydning hvor langt tilbake det er — så har det stått for meg dette, at prest måtte jeg bli. Jeg var nok den første her fra Veierland som tok det vi kalte for artium, og gikk på gymnaset. Nå heter det ikke det lenger vet dere. Det er ingen som tar artium lenger. Det er ingen som går på gymnasium. Det er "videregående skoler" nå. Men dengang het det gymnasium.

Dengang var jeg også meget med i Oslo, der var jeg meget *Her slutter båndet. De neste opptakene er tatt etter en pause med kaffe og kaker.*

..... Opptak fra det som ble sagt etter kaffen.

Jeg kom på noen ord mens vi satt her og drakk kaffe. Jeg hadde nok tenkt å ta det med, men tenkte så å nappe dem bort. Det var om enkelte mennesker jeg har møtt i livet og spesielt da her på Veierland.

Jeg nevnte Undset som var en

original mann. Vi lærte som sagt ikke annet enn dette med troen, men det prentet han inn i oss. Jeg tror ikke noen av oss som hadde ham glemmer det. Jeg husker han hadde den vanen at hver eneste dag, når skolen var slutt, sang vi et salmevers. Det salmeverset har jeg sunget i de 7 årene jeg gikk på skolen. Nå skal dere høre hva vi barna sang:

Når liv og ånde vil forgå
i dødens bitre stunde
O, at mitt hjerte føle må

og så videre.

Vi hadde et frikvarter som var litt lengre enn de andre, og da skulle vi synge bordvers:

Vår disk og duk er alt beredt
O, Gud for din barmhjertighet

og så videre.

Jeg tror ikke det var dumt om vi vendte litt tilbake for eksempel til et sånt vers. Vi kan vente litt med "Når liv og ånde vil forgå" ... Men når dere sitter til bords, så syng: "Vår disk og duk er alt

beredt", det er ikke galt.

Undset kunne si de utroligste ting. Min onkel var kretsformann en tid. Ved hver skole skulle der være en kretsformann. Og så kom der enkelte klager på Undset, stakkar. Det var mange ting som ikke var som det skulle være og skoledirektøren skulle komme for å høre på ham. Dette visste og ventet han. Han hadde derfor instruert — ja dette var lenge etter min tid hos Undset — barna slik at når alle skulle reise seg og, på rad og rekke, stå stramt og hilse skole direktøren velkommen. Ja, ja, så åpnet døren seg og barna spratt i været. Og hva var det? Jo, det var en landstryker som kom. Undset som var fra Rendalen og snakket rendalsk sprog kalte det for en "gesell" — en omflakkende blikkenslager eller noe sånt. Så, litt etter, så kom skoledirektøren. Og da ble barna sittende helt rolig. Og så skulle Undset unskylde dette her. Så sier han, og han brukte alltid det majestetiske vi: "Vi trodde det var en gesell som kom, og derfor reiste vi oss ikke!".

SNØ

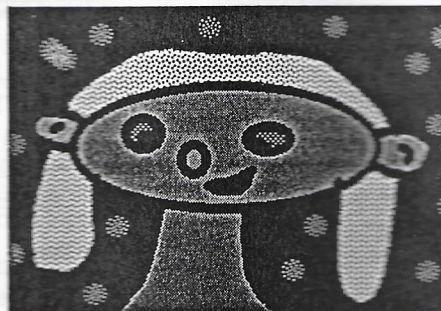
CAROLINE BRYNILDSEN

Snø er herlig
Snø er deilig

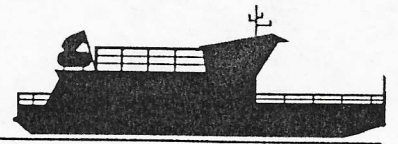
Snø er hvit, klald og ren.

Krystallene skinner i vinduskarmen.

Krystallen er hvit, blank og ren.

Illustrasjonen, som vi fant på en av Kristinas disketter bar navnet "Kristina i humør". Vi gjetter at kunstneren heter Michelle Beecher.

Rispestua

En rapport

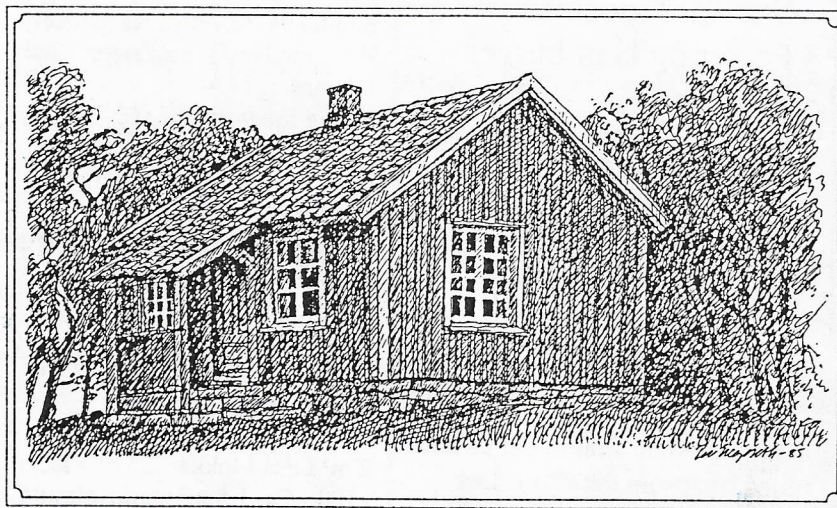
Fra Inger Løken har vi fått følgende rapport fra arbeidet med Rispestua. Jeg tror jeg tør oppfordre alle til å ta seg en tur oppom stua (på skoletomta) for å følge med i arbeidet. (red 2)

Det er nok mange som har hørt hvinende sag og muntre hammerslag fra Rispestua i det siste. Ting skjer. Nå er snekkerarbeidet kommet et langt steg videre, og vi kan få et inntrykk av hvordan huset opprinnelig har sett ut innvendig.

panel, delevegg satt opp mellom stue og kjøkken. Stua har fått nye gulvbord, som skal males. Desverre fikk vi ikke tak i gamle. Det gjorde vi imidlertid til kjøkkengulvet. Plankene her kommer fra Solli-gården. Nesten alle de gamle, kraftige

måtte ønske det, å skaffe seg veggpanel typisk for distriktet.

Gammel dør fra Møllestua i Stokke er satt inn i ny karm laget av 2" X 8" plank. Litt av en dimensjon! Og likevel er de opprinnelige karmene i vinduene enda drøyere.

Vi takker enda en gang alle dem som har deltatt i dugnadene hitil, og varsler nye oppgaver utover mot våren, noe vi vil komme tilbake til siden. Vi håper på mange hyggelige kaffe- og pratepauser i kveldssolen.

Som også tidligere nevnt, har vi allerede mottatt mange interessante ting og dokumenter, dels som gaver, dels for langtidsdeponering, og nevner: Vugge fra 1880, kiste fra 1850, rokk, etasjeovn, forskjellige tekstiler og noe kjøkkenutstyr. Vi trenger gjenstander som kan passe inn i et enkelt interiør fra slutten av forrige århundre, idet vår målsetting fremdeles i hovedsak er å gjenskape et lite sjømannshjem fra denne tiden. Vi er på utkikk etter: Klaffebord, enkle stoler, benk eller seng, gamle filleryer, etc. Har du noe i uthus, kjeller eller loft som du tror kan være aktuelt, så vær snill å kontakte oss: Karin eller Inger og Øyvind.

Ut fra lafteteknikk, panel, vinduer og andre detaljer kan vi anta at huset er fra begynnelsen av 1800-tallet. Det stemmer med tidligere ekspertuttalelser fra bl.a. arkitekt Tolnes, som har tidfestet det til første tiår av forrige århundre.

Opprinnelig må kjøkkenet ha vært upanelt, og vi har valgt å la det fremstå slik - med bare tømmervegger.

Stua var panelt. De gamle panelbordene hadde ulik bredde og var malt grønne. På enkelte bord kan vi skimte blåfarge under den grønne.

Gulv og himling er lagt, vegger

himlingsbordene kunne brukes. De ble riktig fine etter en omgang med skrape og stålborste. Kjøkkenet har fått ny himling lik den i stua.

Både himling og veggpanel har ligget tørt og fint på låven til fru Fanny Thorsen, Oslebakke. Hjertelig takk!

Den opprinnelige panelen rakk til ca. halvparten av veggene i stua. Resten ble spesialhøvlet på Dalen Sag & Høvleri, Stokke, som også har levert mye av de andre materialene. Panelprofilen fantes ikke lenger i handelen, men Dalen laget nytt profiljern til høvelen og løste oppgaven. Dermed har de sjansen, de som

Vi regner nå bestemt med at Rispestua kan åpnes i løpet av sommeren.

Vennlig hilsen

Arbeidsgruppen for Rispestua
Grendemuseum.

LESERBREV

HARSJ PÅ VEIERLAND

Det er vel noe alle vet her ute på øya, at det har blitt røyket harsj her ute i årenes løp. Og akkurat det er jo noe enhver familie får ta på sin egen kappe. Men så åpenlyst som det nå har blitt det siste året synes jeg at er unødvendig.

Jeg mener altså dette; om man sitter en dag for seg selv og tar seg en blås er en ting. Men når man begynner å la andre komme og få det er noe annet. Når man får høre at ungdommen blir tilbudt det, synes jeg det er på tide å bremse. For det er i ungdomsskolealderen allting begynner å bli spennende å prøve. Så da synes jeg at det ikke skal være her ute de skal prøve det første gangen.

Så kjære mennesker hold harsjen for dere selv. Og gjør det nå ikke så åpenlyst. Jeg har selv vokst opp på Veierland, men har aldri hatt det så nært innpå meg. Jeg har fått tilbud om et blås på fastlandet, men som sagt aldri her ute. Jeg synes det er jævlig

**TANGEN
KIOSK**

Vi åpner
igjen til påske og
ønsker alle gamle og
nye kunder velkom-
men.

Vi fører:

- Standard kioskvarer
- Pølser og Hamburgere
- Brus og Is
- Snacks og Tobakkvarer
- Sko og Støvler
- Litt Bakevarer (Hjemmebakst)

Vask av Klær.

at ungdommen skal få det så tett innpå livet som det nå er. Det har vært nok elendighet her ute nå om man ikke skal få muligheten til å få harsj her ute også.

Hilsen en Veierlending.

Annonsehjørnet

Kr 15 pr. annonse pr. gang. Overskrift + fem linjer.

Ekstrallinjer
kr 5.-

15**HYTTE el. HUS**

ønskes leiet i ukene 26-27-28 av familie på tre + en dvergpuddel. Helst med utsikt mot sjøen. Gode referanser.
Hanne Johansen, tlf.: 02-30 07 27

HYTTE el. SOMMERHUS

To ektepar ønsker å leie nær sjø i området Veierland-Tjøme-Hvasser. Tidsrom: De to første ukene av fellesferien.
Erik Loe, tlf 02-58 23 82
Sidsel Harfjeld, tlf. 02-60 98 44

BYGGEPLANER?

2 m³ Leca-blokker- 25 cm- kr. 1100,- Ca. 1,5 m³ markisolasjon kr. 600,- Tlf 88 173.

HÅNDKJERRER

på tilbud denne uken.
Tlf. 88 173

Somre som var og som kommer

Halfdan Brekke

Måketanker

Oppe på berget utenfor hytta
der sover en måke.

Det hadde seg slik at vi ga
den litt brød,
og så jaget vi bort
en missunnelig kråke.

Da åpnet måken nebbet — og
tenkte:
"Her vil jeg bli,"
og så ble den

Fisketanker

I år igjen var det sommerfisk i
sundet —
flyndre og torsk for alle som
kunne
og alle som ville
la tiden stå stille
— en stund.

Det burde være flere ute å
fiske.

Ingenting

Herregud så godt det dufter
fra nattfiol og kaprifol.
Herregud så klart det lyser
ifra en døgnvill nattesol.
Fuglene har tatt en liten
— en bitteliten natteblund.
Nå er tid for tomme tanker.
Nå er tid for — Ingenting.

